

Kyrkklockorna hade namn. Viktor Sum-
mori har berättat följande. I en socken
lade man glömt att "döpa". (dessa ord
betecknade när att "lägga namn") på
en anskaffad kyrkklocka. Fågeln blev
att då man skulle ringa första gången
för klockan ut genom gluggen och ända
med till en närliggande sjö, där den
blev liggande på botten.

Man försökte sedan gräva upp klockan
och fick den så långt att man kunde
se den, så med en försvarsmann den i
djupet. Man sade att trollen hade fått
fäst i klockan.

En ganska allmän föreställning var
att man på klockklängen kunde höra
om en död blev salig. I detta fall sade
man att klockorna "gick lätt". Matsalen
var "klockorna gick turet".

1.
Luf.
66.

Maria Magnusson hade hört en berättelse om att tjurar stula kyrkklockorna i Pjätteryds kyrka. De skulle forsa dem över en sjö som fanns i närheten. Det var sig dock ej bättre än att båten kantrade och klockorna föll i sjön.

Då särskilt gynnsamma väderleksförhållanden rådde trodde man sig kunna se klockorna nere på botten. Något försök att få upp dessa klockor lär ej ha gjorts.

Då det är flera år sedan Maria Magnusson berättat denna sägen kan jag ej bestämt säga huruvida man förutom nämnda iakttagelser även tyckte sig höra en vacker klockton från sjön, då man någon vacker stilla sommarkväll vandrade nere vid stranden.

Storklockan i Södra Ljunga ringde så högt att man märkte smält bly i den för att dämpa ljudet.

Min hustru berättar att i Traryds församling skall samma förhållande ha rått. Den ena klockan hade så kraftigt ljud att den hördes ända till Danmark.

Nils Strömberg berättar att man under ofredstid tog ned kyrkklockorna och grävde ned dem på en undan-
skynd plats. Då freden blev åter-
ställd placerades klockorna på sin plats igen.

Då förhållandena så krävde sammankallades allmogem medelst klockringning och klämtning.